

Liefste ...

Uren heb ik nagedacht,
dagen zelfs, of weken.
'k Heb alle hoogtepunten
van het nieuws ook herbekeken.

Ik zocht ergens een lichtpuntje,
een sprankeltje van hoop.
Ik wou een blije nieuwjaarsbrief
maar zit wat in de knoop.

En toen bedacht ik plotseling
-zo rond een uur of elf-
'Je hoeft het niet zo groots te zien.
Geluk maak je ook zelf.'

Dus telde ik de lichtpuntjes
rondom me, en ik schrok.
Dat zijn er dus een heleboel.
Serieus, doe eens een gok.

Het zijn er echt ontelbaar veel.
Daardoor werd ik terug blij.
Een winterlucht vol sprankeltjes,
en één daarvan ben jij!

Gelukkig nieuwjaar!

